

Обласна організація
Дружби між Н. К. Круським
Інв. №

Контрольний екземпляр

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 20 грудня 1986 року

№ 152 (3815).

Ціна 2 коп.

ДЕЛЕГАТ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Зовсім недавно (у серпні 1986 року) прийшов працювати після служби в армії слюсарем у складальне виробництво механоскладальних робіт кіровоградського виробничого об'єднання «Друнмаш» Юрій ВЕЛИЧКО. Та швидко встиг завоювати повагу товаришів по роботі. За це йому й висуне довір'я — Юрій обрано делегатом на обласну комсомольську конференцію.

А під час служби в армії Ю. Величко виконував міжнародний обов'язок у складі обмеженого контингенту радянських військ в Демократичній Республіці Афганістан. Його нагороджено високими урядовими нагородами — орденом Червоної Зірки та медаллю «За бойові заслуги».

Фото В. ГРИБА.

НЕ ХОТИЛОСЯ, щоб це після назвали винесенням сміття з хати, хоч говорити про речі приємні навряд чи вдасться. Головна проблема — невиконання плану. Хоча вже ось кілька місяців, як план ми таки виконуємо. Але... Звичайно, про успіхи дозволено говорити лиш в тому випадку, якщо

інших галузях, не торкнеться й місцевому. Поки що він у відстаючих.

Знову ж питання, чому. Бачу відповідь і на нього. Не як майстер — як технолог. (Річ у тім, що після закінчення Краматорського технологічного технікуму — це в Донецькій області — я за розподілом приїхав на Кіровоградщині

удосконалювати технологічні процеси. Але ж це знову «завтра»! А сьогодні — допотопна техніка, зате цілком на рівні сучасних вимог плану.

Пригадую роботу в тому нашому експериментальному цеху. Працюють там один лаборант, два конструктори та один лекальник. Але займаються вони перероблюванням під наш копил пропонування, зокрема, Львівським Будинком моделей одягу зразків! А жаль — задумів власних чимало.

Будь я, скажімо, все таки на своєму місці, технологом, організувала б щось у вигляді експериментального (або, щоб не відлякувати вже цією назвою, можна сказати, — спеціального) цеху чи хоч

ЧОМ НЕМАЄ ОХОТИ

вони порівняно стабільні. А в нас же це, так, епізодично. Відставання, знаю, це всього лиш результат цього року. У недалекому минулому об'єднання бадьоро доповідало про втішні результати. Причини була проста — виробляли так званий асортимент із бавовняних тканин, на який, пригадаймо, ще зовсім донедавна був високий попит. А тепер, після реальної перебудови підприємства та організації місцевого (до якого належимо, зокрема, й ми), дефіцит легеньких платтячок, халатиків, літніх костюмів тощо різко зник. Наведу і приклад. Ось розробили ми було, як погляд, досить вдалу модель літнього жіночого костюма К-10. Повірте, як було присмано бачити, — молоді це сподобалося, наші костюми охоче купляли й носили. Але тепер... Мода, як відомо, змінюється. Тому сьогодні наші моделі вже баласт як для магазинів, де безрезультатно чекають покупців, так і для нас — склади буквально тріщать. Додам — тріщать не лише від таких костюмів.

Що я можу як працівниця нашого об'єднання відповісти на резонні зауваження, що в Кіровограді ні у що одягтися, якщо тільки воно не привізене? Що так буде доти, поки перебудова, яка вже дала помітні результати в

ДО ТАКОЇ РОБОТИ?

виробництві в експериментальному цеху, стала... майстром пошивного цеху). Перший напрямок — удосконалення технологічних процесів, другий і тісно пов'язаний із першим, — розширення виробничих площ. Але про це знає також, не перебільшую, кожна з працівниць нашого об'єднання, бо через відсутність цього потерпає, у першу чергу, вона сама.

Що може зробити тут молодь? Це питання конкретне. Але на пальцях можна перелічити наших комсомольців і неспілкувану молодь. Чому так? Теж саме — робота важка й низькооплачувана, умови її також дуже непрості, житлові проблеми... Спитаєте, куди ж діваються молоді спеціалісти, подібні мені? Не закріплюються на підприємстві.

Наш директор, О. Г. Шовенко, змін прагне, це видно. Знаємо, що скоро з Києва прийдуть спеціалісти монтувати нові лінії — на ділі, як кажуть,

дільниці по випуску невеликих серій власних модельних моделей одягу. Щоб можна було дійсно добирати і моделі, і тканини до них. Поки ж що в нас задля виконання плану на інших дільницях, хто спритніший, тягне собі більш-менш непогану тканину і розпоряджається нею, як заманеться. У результаті кожен з вас, читачів, міг бути свідком нісенітниць, коли на вулиці котирись з мужчим помічав на сукні дами, яка прошивала перед ним, ті самі узори, що на певних частинах його... білизни. Враховуючи, до того ж, що з початком цього року нам дозволено самостійно розробляти моделі, перспективу зі спеціальністю не вважаю нездійсненною.

Л. КОСТЮК,
майстер пошивного цеху Кіровоградського швейного виробничого об'єднання «Україна».

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

СОЛО ВИКОНУЮТЬ УЧНІ

Більше двох років минуло з того часу, відколи вступила в дію реформа загальноосвітньої і професійної школи. Вона поставила нові вимоги і завдання до навчального і виховного процесу підрастаючого покоління. Як вони втілюються в життя, що вже зроблено, які перспективи і проблеми турбують педагогів і директорів шкіл? Про це розповідає нашому кореспонденту директор Кіровоградської середньої школи № 5 Лариса Михайлівна МАКСИМЕНКО:

Л. М. МАКСИМЕНКО: Певно, я вгадаю ваше перше запитання. Воно стосується трудового виховання учнів, тим більше, що в «Основних напрямках реформи загальноосвітньої і професійної школи» сказано чітко й конкретно: «Поєднання навчання з продуктивною працею передбачає включення учнів... у систематичну, організовану, поєднану для їх здоров'я і віку суспільно корисну працю — працю справжню, необхідну суспільству».

КОР.: Так, саме про це і має бути наша розмова. Тільки давайте трохи її конкретизуємо: хотілося б дізнатися, які у десятиріччя зв'язки з базовими підприємствами?

Л. М. МАКСИМЕНКО: Ми давно працюємо над проблемою залучення наших вихованців до фізичної праці. Яскравим прикладом тут може послужити наш табір праці і відпочинку «Старт», який майже за двадцять років відмінно зарекомендував себе в колгоспі «Україна» Знаменського району. Це один штрих із усієї системи трудового виховання, що існує в школі. Тепер перед педагогами стоїть інше ряд проблем. Зокрема, прагнемо добитися, щоб свою працю, її результати бачили діти. Це має величезний виховний момент, який в подальшому зіграє свою роль при виборі професії юнаком чи дівчиною. І тут ми мало чого самі зробили б, аби не наші шефи.

КОР.: Отже, на них вам пощастило?

Л. М. МАКСИМЕНКО: Однозначно відповісти не можу. Бо із шести базових підприємств одні ставляться до нас як належні, інші взагалі забули б про своїх підшефних, аби ми не нагадували про себе і досить-таки енергійно. Розкажу конкретніше. Уроки виробничої праці проходять у десятиріччя вже три роки, але в позаурочний час.

З початку шкільного навчального року вони введені в розклад. Що вони собою являють? Хлопці 9—10 класів, як правило, займаються виличним автосправом. Багато тут нам допомагають працівники автобазису «Кіровоградводбуд». З активною участю директора бази В. Г. Микущика маємо спеціальну дільницю на 15 робочих місць. Старшокласники тепер мають можливість досконало випробувати автосправу. Бо, крім водіння автомобілів ГАЗ-53 та інших, оволодівають знаннями слюсарної справи, технології. Шефи ставляться до своїх підопieczних серйозно. Щодня акуратно до школи під'їжджає автобус, щоб забрати хлопців на заняття. Це свідчить про те, що до нас ставляться досить-таки серйозно, так само, як і шкільні вчителі-виробничники В. М. Данчул, М. В. Черненко, В. Д. Вишневський. У такому комплексному навчанні учні одержують глибокі знання і певний водіння певними видами авто-

транспорту, після чого їм приписуються праці водіїв-професіоналів.

КОР.: Чи після закінчення школи йдуть випускники працювати на це підприємство?

Л. М. МАКСИМЕНКО: Ось тут ми маємо дві нерозв'язані поки що проблеми: юнаки покидають стіни школи, як правило, в 17 років. Сідати ж за кермо машини вони мають право тільки по виповненню їм вісімнадцяти. Це одне. Друге те, що після служби наших вихованців в армії ми часто втрачаємо з ними зв'язки. І рідко коли маємо точні дані, де саме трудиться колишній учень. Хоча знаю, з останніх випускників на автобазі працюють Олександр Нестеренко, Сергій Теран, Володя Бондар, Станіслав Бляшенко.

КОР.: Ларисо Михайлівно, це ми з вами поговорили, як базове підприємство допомагає поліпшити уроки виробничого навчання, на яких займаються хлопці. А що роблять дівчата?

Л. М. МАКСИМЕНКО: О, тут теж нас вчучають інші шефи — швейно-галантерейна фабрика обласної спеціалізації. Вони допомогли обладнати спеціальний кабінет, в якому встановили 10 швейних промислових машинок, 20 побутових ми дістали самі. Від підприємства одержуємо замовлення — старшокласниці залюбки шиють простиралля, пошивши, інші виробляють. Директор фабрики Ф. М. Витовський пропонує збільшити замовлення, бо якість виробленої юніми швачками продукції висока. До речі, наші учениці запровадили добру традицію в школі: плаття до випускного балу вони шиють самі за власними фасонами. Звичайно, зробити випрошку, дати слушну пораду — тут завжди прийдуть на поміч викладачі швачкої справи Н. С. Кудренчик й С. І. Янішевська.

КОР.: На початку розмови ви назвали: однозначно розповісти про шефів не можна. Як я зрозуміла з усього вищесказаного, частина з них із задоволенням йде на допомогу школі...

Л. М. МАКСИМЕНКО: ...Частина ж, як кажуть, повернуті до нас влівоберта. Так, приміром, як це донедавна робила кондитерська фабрика. 5 років її працівники зовсім забули про нас, і лише нинішнього 1 вересня на свято першого дзвінка з'явилася одна-єдина робітниця. Значно потепліли стосунки із ПМК-304 обласного промислу.

КОР.: Сьогодні, Ларисо Михайлівно, мова йшла тільки про одну із складових реформи школи. Що хвилює педагогів, зазірнувши у день завтрашній?

Л. М. МАКСИМЕНКО: Перш за все хочемо удосконалити роботу по естетичному вихованню, тобто створити відповідний кабінет з обладнанням за всіма сучасними вимогами. А ще — продовжуємо працювати над поліпшенням форм учнівського самоврядування. І чи не найголовніше для нас — навчальний процес, зокрема, урок. Урок такий, на якому учні — не пасивні спостерігачі, а найактивніші його учасники. Урок, де «соло» виконують діти, а вчитель своєрідний диригент...

Розмову вела Т. КУДРЯ.

«Колись та приживеться...»

автоматизації і систем управління СРСР заплановано перевести на бригадний госпрозрахунок 57,9 процента під кількості виробничих підрозділів, на кінець року очікується виконання цього плану... Перебудови здійснюється у порядку експерименту, у пересні об'єднання отримало нормативні документи від вищестоящої організації, які тепер опрацьовуються стосовно діючих умов у цехах і на виробництвах. З нового року ВО переходить на повний госпрозрахунок, у зв'язку з чим в об'єднанні знову розробляються нормативні документи, які регламентувати-

муть госпрозрахункові стосунки між виробничими підрозділами. Комсомольським активом проводиться широка роз'яснювальна робота з основних положень госпрозрахунку».

Така підготовка. Ії за інших обставин варто було б підняти до елементарних підписок, якби... Якби не те, що і на таку реакцію газета чекала майже місяць; якби вона не була «простим папиром фактів і задумів, піднятих у згаданій кореспонденції. Отже? Позитивне піччування. Традиційне «затракання». Наступного року газета повернеться до початку розмови.

РЕЙС НА ВИТРИВАЛИСТЬ

Ось уже два десятиліття, як автоколонна Долинського АТП-10035, що знаходиться в Устинівському районі, підпорядковується Долинському району. Чи може вона не потрібна устинівцям? Кажуть, відокремити автоколонну неможливо. Але ж транспортний зв'язок — одна з тих обов'язкових умов, при якій в даній місцевості будуть селитися і проживати люди.

Що ж по суті справи ма-

СТАВИМО ПРОБЛЕМУ

ють в цьому відношенні жителі цього району? Взяти хоча б зв'язок з обласним центром. По-перше, графік руху автобусів не миніється. А що він потребує удосконалення, сумніватися не доводиться. Судить самі. До обідньої пори в Кіровограді три рейси. Здається, не так уже й погано. Але всі автобуси до обіду виїжджають з міста. Виїжджають, тоді, коли основна маса людей ще не пладиала свої справи. А після обіду з Устинівки виїжджає один-єдиний автобус, марки ПАЗ на 24 посадочних місця. І от після вісімнадцяти

години дуже багато пасажирів постійно чекає в Кіровограді отого єдиного автобуса. Коли автобус подадуть на платформу, з нього «набивається» вдвічі більше пасажирів, ніж потрібно. В більшості випадків вони всі поїдуть додому, користуючись добрим серцем водія.

Так, рейс «Кіровоград — Устинівка» о 18 годині 20 хвилин — це рейс на витривалість.

Не кращі справи і з перевезеннями по району. Автоколонна не виконує планів. Звичайно, немає чого тут валити вину тільки на те, що наше АТП є частково Долинського. Але ж і не секрет, що йому,

як пасинкові, і запчастини недодають, і паливно-мастильних матеріалів недо-виділяють, і автобуси новий забудуть передати. А це аж ніяк не сприяє виконанню плану, а значить — і чіткому транспортному обслуговуванню жителів району.

Але ж хоча б удосконалити графік руху автобусів — хіба це складно?

Г. КОВАШИНЕЦЬ,
член спецгрупи районного штабу «Комсомольського прожектора».

Устинівський район.

ФОТОЗВИНУВАННЯ

Сніг трохи снісав складності рельєфу місцевості, що ні з того, ні з цього виникли понад два місяці тому на вулиці Героїв Сталінграда. Спочатку мешканці будинку № 12 корпус 5 долили водні перешкоди — влітку тут не переставала текти вода. А потім, з настанням холоду (у середині жовтня) води не стало, зате розрили ось цю траншею. Ще коли її рили, мешканці будинку цікавилися: для чого? «Треба міняти труби», — не вдавалися у подробиці ремонтники.

Звичайно, зима для цього найзручніша пора року... «Але чого ж не міняють? — турбуються автори колективного листа до редакції (мешканці будинку № 12 корпус 5). — Понимайте, мороз, ще янесь можна пробратися до під'їзду, а раптом «ремонтні роботи» до весни затримаються? Як по грязюці вибратися (або добратися назад) з дому?»

Стурбованість жителів будинку № 12 корпус 5 по вулиці Героїв Сталінграда ми адресуємо керівництву обласного підприємства теплових мереж «Кіровоградтепломережа». Редакція чекає не тільки відповіді, а й життєвих заходів.

Чи можна зробити мешканцям згаданого будинку подарунок до Нового року — «зглянути рельєф»?

м. Кіровоград.

ТВЕРЕЗИСТЬ НА КОЖЕН ДЕНЬ

РЕЙД

«КАТАРСИС» ПІД ГРАДУСОМ?

Рейдова бригада обласного штабу «Комсомольського прожектора» разом з працівниками органів внутрішніх справ у один із вечорів (5 грудня ц. р.) наприкінці робочого тижня відвідала деякі ресторани і бари міста Кіровограда і виявила серйозні порушення в культурі обслуговування відвідувачів і правил торгівлі.

Так, скажімо, буфетник ресторану «Київ» С. В. Сапорова знаходився на робочому місці в нетверезому стані (працівниками міліції тут же було складено протокол). У службовому приміщенні буфету знаходився сторонній особа, який розпивав спиртні напої. Буфетник С. В. Сапорова продавав спиртні напої, сигарети відвідувачам, ігноруючи офіціантів. Наявних грошей у касі виявилось 280 карбованців.

У підсобних приміщеннях, на кухні теж було чимало сторонніх осіб, у залі ж обслуговували відвідувачів у верхньому одязі. А де ж був старший адміністратор ресторану? Чому не слідкував за цими порушеннями?

Грубі порушення відпустили товаришів були виявлені у барі ресторану «Київ». Відвідувачам реалізовувалася коньяк з трьома зірочками, а накладних документів на нього не було. У меню ж замість нього значився коньяк з п'ятьма зірочками — різниця в вартості складала 25 копійок на кожні 50 грамів. Ніби й небагато, але рей-

дова бригада пересвідчилась, що відвідувачі неодноразово повторювали порції, або ж одразу замовляли більше. У меню також не були заявлені шоколадні набори «До свят» по ціні 28 карбованців та пиво польського виробництва (а 40 пляшок його та цукерки були виявлені переслідувачами). У барі був досить низький асортимент товару. Не було в продажу бутербродів із сиром, яловичиною, які зазначені в меню. Не продавали й безалкогольного соку, який був у буфеті.

Музична програма, що пропонувалася відвідувачам, не відповідала програмі, затвердженій відділом культури міськвиконкому. Серед записів, слайдів рейдова бригада виявила і музичні колективи, творчість яких поєднує ідейно-ворожу спрямованість. Що це — розрахунок на прилучення відвідувачів до мистецтва тільки у стадії сп'яніння, коли все одне, хто і що, якби музика? Так би мовити, «катарсис» під градусом?

До речі, можемо зробити припущення, що й самі музиканти тут «несуть культуру в маси» не зовсім тверезими. У підсобному приміщенні для зберігання музичної апаратури ми побачили 11 пляшок «Шампанського», пляшок з-під горілки. У розмові з керівником ансамблю з'ясувалось, що ці пляшки залишилися від дня народ-

ження одного з музикантів.

Низькою була культура обслуговування і в ресторані та барі «Кіровоград». Ні там, ні там відвідувачі не можуть познайомитися з меню, їм не випишують рахунки. Бідний асортимент: ні соків, ні фірмових безалкогольних напоїв, ні кондитерських виробів. Знову ж таки у барі «Кіровоград» обслуговувалися відвідувачі у верхньому одязі. Музична програма теж далека від затверджені.

У ресторані «Кіровоград» при контрольних замірах відпущення алкогольних напоїв буфетниця Войнова не долила 20 грамів. Можливо, її турбував етап тверезості замовника, — йому ж краще. Але й їй «не гірше» — тільки від одного незначного недоливання вола поклала собі в кишеню 52 копійки.

Обрахування, низька культура обслуговування, нетверезий стан самого обслуговуючого персоналу, «свої» клієнти і т. п. Недарма інколи ввечорами у барах і ресторанах наліпової залі. Дивно, що при такому обслуговуванні відвідувачі взагалі...

Члени рейдової бригади: **Н. ДЖОГАН** — секретар комсомольського організації Ленінського РВВС, **О. САЙКО** — секретар комітету комсомолу УВС обласного штабу, **М. ЦУКАНОВ** — заступник голови обласного штабу «КП».

ДІЄВІСТЬ

Десять листів від керівників різних підприємств, установ і організацій обласного центру отримав «ДОЗОРЕЦЬ» у відповідь на опублікований в нашої газети РЕЙД КІРОВОГРАДСЬКОГО МІСЬКОГО ШТАБУ «КП» ПІД ЗАГОЛОВКОМ «БРОУНІВСЬКИЙ РУХ». (Див. ПОПЕРЕДНІЙ ВИПУСК «ДОЗОРЦЯ» ВІД 25 ЖОВТНЯ 1986 р.).

Найоперативніше відреагували на критику в пресі Кіровоградської обласної ради Українського товариства кролиководів і звіроводів-любителів. Її голова **В. Ф. ГОЛОМАЗИЙ** повідомив, що одразу після опублікування рейду відбулося засідання президії обласної ради, де перед головами президій районних організацій товариства було поставлено завдання в найкоротші строки розробити заходи по бережливому і економічному витрачання паливно-енергетичних ресурсів на осінньо-зимовий період 1986—1987 рр. Вирішено видавати районним організаціям талони лише після подання звіту про використання пального і перевірки норм його витрат.

Працівники обласної організації, завершує свій лист **В. Ф. Голомазий**, перебуваючи у відраженні, подаватимуть допомогу районним організаціям з питань обліку і економії паливно-мастильних матеріалів, електроенергії та збереження соціалістичної власності.

Після опублікування матеріалу «Броунівський рух» в об'єднанні був проведений додатковий аналіз обліку, звітності та використання талонів на паливо. З метою профілактики і недопущення порушень публікація обговорено в колективі об'єднання і транспорту дільниці СМУ. Народний контроль об'єднання взяв питання економії пального під контроль, — повідомив редакцію заступник генерального директора виробничого об'єднання «Дружмаш» **Е. П. ШАРПАР**.

Конкретну відповідь надіслав начальник Кіровоградського райвідділу внутрішніх справ міста Кіровограда **А. М. ЗАПОРОЖЧЕНКО**:

«Водій відділу позавідомчої охорони при Кіровоградському РВВС **В. П. Білоскурський** за передачу талону на бензин **КАЕ № 364374** водієві чавуноливарного заводу **В. І. Лопаті** позбавлений прав управління автомобілем на 2 місяці. Водій **С. П. Зеленський**, який скористався для заправлення службової машини талоном на бензин **ИДФ № 768857** марки **А-76** позбавлено прав управління машиною на 1 місяць.

Відповідальному за видачу талонів на паливно-мастильні матеріали **Л. Т. Теніченку** суворо вказано на необхідність посилення контролю за використанням талонів на ПММ

саме з печаткою нашої установи.

31 жовтня 1986 року проведено збори водіїв, де звернуто увагу на неприпустимість порушень при використанні пального».

«Критичні зауваження в матеріалі «Броунівський рух» мали місце» — констатує у своєму листі до редакції директор виробничого автотранспортного об'єднання, заступник голови правління обласної спілки **М. І. ВАРЛАВІН**. Він також повідомив, що газета публікація обговорена на виробничій нараді автотранспортного об'єднання. Водія **В. М. Черниш** за передачу державного талону на 10 літрів бензину покарано і дисциплінарно, і матеріально — з нього утримана частість цього пального.

Наказом по автооб'єднанню усіх керівників АТП і автоколонн зобов'язано взяти під особистий контроль використання державних талонів.

«Рейд обговорено на загальних зборах колективу, — повідомляє редакцію начальник автотранспортної дільниці Кіровоградського ремсінто-механічного заводу імені **В. К. Таратуті М. М. РІЗНИЧЕНКО**. — Але, на жаль, водія **С. Плигуна** не покарано: в день обговорення газетної публікації він у нас уже не працював. В той же час усі водії попереджені про найсуворіші міри покарання за порушення, виявлені учасниками рейду «Комсомольського прожектора». За видачею і обліком паливно-мастильних матеріалів посилено контроль».

Ще один лист. Його надіслав начальник управління виробничо-технологічної комплектації тресту «Кіровоградмашзавбуд» **А. І. ЧЕНАНОВ**. Водія **В. А. Шиповських**, який заправляв бензин у навістри, притягнуто до відповідальності. Колектив засудив дії **В. А. Шиповських**, який, у свою чергу, повністю визнає свою провину і пообіцяв надалі не повторювати подібних випадків. З боку адміністрації цьому водієві оголошено догану (наказ № 61 від 8 грудня 1986 р.).

«Публікація «Броунівський рух» уважно вивчена адміністрацією АТП-10001, — пише до редакції начальник цього автотранспортного підприємства **О. А. ГОРБАТЕНКО**. — Вона опрацьована на зборах водіїв. З метою запобігання передачі талонів в інші організації на бригадних і колонних зборах проведено роботу по недопущенню розбазарювання нафтопродуктів. Водії ознайомлені з відповідною статтею Кримінального кодексу УРСР про відповідальність за незаконність від-

пуск бензину та інших паливно-мастильних матеріалів.

Фант заправлення машин **В. О. Дружмаш** талонами АТП-10001 дійсно мав місце. Справа в тому, що на території АТП працювали механізми «Дружмаш». І нами згідно акту передано в їхнє, дружмашівське, розпорядження 35 літрів бензину».

Директор Кіровоградського шинзаводу **І. М. ЯЦУК** повідомив, що рейд опрацьовано на зборах водіїв заводу. Всі водії попереджені про те, що заправку автомашини необхідно проводити в суворій відповідності зі встановленим порядком.

А ЖАЛЬ, ми так і не дочекалися відповіді від дирекції обласного музично-драматичного театру імені **М. Л. Кропивницького**. Може там сумніваються в тому, що талони з печаткою їхньої установи можуть потрапити в інші?

Не приховуємо, найважливіший по значенню, на нашу думку, лист має надійти від начальника обласного управління Держкомнафтопродукт у УРСР **В. Л. МІШЕРИЧЕНКА**. Бо якщо оператори заправки АЗС перестали «отоварювати» водіїв, що пред'являють у виконці талони з печаткою не свого підприємства, установи, організації, то було б поставлено надійний заслін безконтрольності використання пального. Тут і потрібні рішучі заходи обласного управління Держкомнафтопродукт у УРСР, щоб нарешті покласти край хаотичному рухові талонів.

До речі, ще один факт для роздумів, який навіть у своїй відповіді редакції заступник директора олійноекстракційного заводу **В. К. ЛУЧИНОВСЬКИЙ**: «Встановлено, що іноді нашим водіям видавалися талони на 50 літрів. АЗС через нестачу бензину заправляла двадцятьма літрами, а решту заправники давали здачу талонами. Таким чином, талони нашого підприємства могли опинитися на Кіровоградському дослідному заводі «Цукрогидромаш».

Дійсно, хіба є підстави звинувачувати підприємство в тому, що їхній талон «перекочував» до суди, якщо заправники дозволяли собі маніпулювати талонами, як хочуть? Так що чекаємо відповіді з обласного управління Держкомнафтопродукт УРСР.

І останній лист, що надійшов у редакцію зовсім недавно, — від начальника обласного автоуправління **В. Г. КОМПАНІЙЦЯ**. В ньому ніби підсумовуються результати реагування на газетну критику в матеріалі «Броунівський рух». **В. Г. Компанієць** повністю сприймає критику на адресу підвідомчих автотранспортних підприємств і запевняє, що обласне управління вестиме неупереджену боротьбу з негативними фактами при використанні пального.

Замість

Тепла—

ЛИХО

Осінь і зима принесли не тільки холод: помітно побільшало пожеж у житлових будинках. Люди затопили грубки і печі, ввімкнули електроагрегати, але не в цьому треба вбачати причину лиха. Вона — в легковажності тих, хто залишає без догляду і печі, і згадані прилади, і сірники, які стають небезпечною іграшкою в руках дітей.

Повідомлення, що надходять із різних районів області до чергової частини відділу пожежної охорони УВС, засвідчують: майже кожна п'ята пожежа виникає внаслідок палючих дітей з вогнем. Так, в селі Новороманівці Знаменського району двоє дітей, які залишилися без нагляду, знайшли сірники і спалили майже повністю домашні речі. Збитки — понад тисячу карбованців.

Діти є діти. Дорослим же така легковажність непростима. Трагічний випадок стався недавно в м. Помітний Добровеличківського району. Від порушення правил користування керогазом у житловому будинку виникла пожежа.

Ще двоє дітей загинуло в селі Глинську Світловодського району. І знову вина лягає на плечі батьків, які не звернули уваги на сірники, що не були заховані. Сірники попали до рук малюка, виникла пожежа, яка й закінчилася трагедією.

Часто цигарка в руках необережної людини стає під загрозу зберігання матеріальних цінностей, здоров'я, а іноді й життя людей. Для прикладу наведу повідомлення, яке надійшло із села Піщаний Брід Добровеличківського району: у житловому будинку під час пожежі загинули мати і її трирічна донька. Загинули лише через те, що нестерпній жінці заманулося покурити вночі у ліжку.

Гасити пали пожежі чиявляють людей, які отруїлися димом, — справа непростя. Сучасні квартири заповнені пластмасами, поролоном, різними, що легко загоряються фарбами, аерозолями, розчинями тощо, різними синтетичними виробами. Ці матеріали не лише добре горять, але й виділяють дим, який таїть у собі дуже сильну для організму людини отруту.

Так, страшний дим, який вправився з-під владі людини. Тож дотримуватися правил пожежної безпеки — обов'язок кожного з нас.

А. ЩЕРБИНА,
інженер відділу пожежної охорони УВС обласного комунального.

Читач-газета

З початку року до редакції надійшло 7020 листів.

ЧИТАЧ ПОВІДОМЛЯЄ

РУКОПИСНИЙ ЖУРНАЛ

Чи доводилося вам читати журнал «Пролісок»? Якщо ні, то не дивуйтеся. Він виходить тиражем в один примірник. Випускають його члени літературної студії нашої школи.

Рукописний журнал омичає прозу і поезію, етюди, зарисовки, відгуки на книги. Особливо часто виступають на сторінках жур-

налу Зоя Гладка і Зіна Огородник. В останньому номері вони опублікували свої вірші.

Про трудові подвиги місцевої ланкової Лутії Павливни Ключко учениця Зіна Твердун написала вірша, який був надрукований у районній газеті. За рішенням літературної студії на республікан-

ський конкурс «Жовтнем зігрітий наш сонячний край» надіслали свої твори Валентина Гладка, Зіна Задорожна, Євгенія Гурік, Валентина Воробей та інші.

Недавно літстудійці «Проліска» на літературному вечорі в сільському клубі читали власні спроби поетичного слова.

Р. ОСТАПОВИЧ,
старша піонервожата,
с. Глинськ,
Світловодський район.

ЧИТАЧ ЗНАЙОМИТЬ

В руках диспетчера центрального будинку пожежної охорони Кіровоградського району Тетяни Зашчє всі сили й резерви пожежної охорони Кіровоградського району. Вона, можна сказати, їхній диригент. Тетяна добре знає місто, його пожежно-економічну характеристику, пожежонебезпечні й найважливіші об'єкти водопостачання, пожежну техніку і засоби зв'язку. Цими знаннями комсомолка уже не перший рік бездоганно послуговується у своїй роботі.

Тетяна Зашчє стала переможцем обласного конкурсу за знання «Кращий за професією» серед диспетчерів і радіотелефоністів підрозділів пожежної охорони області. За високі познання у соціалістичному змаганні, достоїнство виконання обов'язків комсомолки занесена на Дощку пошани відділу пожежної охорони управління внутрішніх справ обласного.

На знімку: старший сериант внутрішньої служби комсомолка Тетяна Зашчє за роботою.
Фото У. ВОЛОДУКА.

ЧИТАЧ ОБУРЮЄТЬСЯ

НЕ ВІРТЕ ДОВІДКОВОМУ!

Кажуть, що коли обличешся, то і на холодно думатимеш. Отож, у неділю, 30 листопада, ми облеклися (у переносному значенні, звичайно). А саме: треба було виїхати з Кіровограда додому до міста Ватутіно Черкаської області. Є такий автобус «Олександрія — Ватутіне». Не раз ним їздили і знали, що прибуває і відправляється він з нового автовокзалу о 10.05. Терпляче чекали під касою квитків, а коли вже настав час відправки, як і інші пасажирів, затрималися. Звернулися із запитанням до касира, але вона не удостоїла нас своєю увагою, ніби нічого й не чула. Ніколи було розбиратися у її дивній поведінці, і ми кинулися до вікна довідкового бюро: «Де ж автобус? Затримувється!». У відповідь почули: «Віднині цей автобус знову буде відправлятися зі старого автовокзалу, там і квитки продаються». А потім жінка додала: «Ось на цьому тижні в «Кіровоградській правді» розклав було надруковано». Тоді нам стала зрозумілою та поведінка касирки: вона просто зневажала тих, хто не читає місцеву пресу. Що ж, ми почували себе винними, бо дійсно не читали «Кіровоградську правду» (у Черкаській області вона, на жаль, не розповсюджується).

Від'їзд того дня розладився і з різних причин затримався аж до 4 грудня. Отож, того дня пораніш виїхали на автовокзал (тепер вже на старий, зрозуміло). Підійшли до каси за годину до від'їзду автобуса. Почули, що квитки будуть продавати лише тоді, коли він прибуде на автостанцію. Стали чекати. Але, повторюємо, що вже раз облеклися, тому й вирішили для певності підійти ще й до довідкового бюро.

— Автобус «Олександрія — Ватутіне» відправляється з нового автовокзалу, а не звідси, — така відповідь приголосила.

— Але ж у неділю ми були там і...
— Я вам повторюю, що з нового!

Що робити? «Хпати» таксі і скоріш на новий автовокзал. Такою була перша думка. Але ж у касі пообіцяли продати квитки. Знову кидаємося до довідкового.

— А чи не могли б ви передзвонити у довідкове бюро нового автовокзалу, щоб уточнити?

— Якщо вам треба, то дзвоніть собі. Два нулі, четвірка.

У трубі телефона-автомата почули: «Олександрія — Ватутіне» йде зі старого автовокзалу. Кому ж вірити і що робити? З цим питанням знову, похнюпивши голову, повертаємося до вікна довідкового бюро. Децибелами за перегородкою вже перевищили межі допустимого:

— Я вам, здається, ясно сказала, що автобус відходить з нового автовокзалу, що вам від мене ще потрібно? — І жінка смачно закусилася своєю коротку тираду пирогом з капустою.

Сказала вона це справді ясно, з наголосами на кожному слові, але нам від того зовсім темно стало. Ми вирішили чекати тут і не їхати на новий. Будь що буде. І, на наше щастя, автобус прибув на старий автовокзал. Ми купили квитки і сіли в автобус. Був пожежний сонячний день, дорога була хорошою. Думалося, як добре, що ми все-таки не повірили довідковому бюро.

Ще раз нагадаємо, що було це у четвер, 4 грудня. Думаємо, що жінка яка нас так «ясно» дезінформувала в той день, себе впізнає. Крім того, користуючись правами пасажирів, яких повинні обслуговувати, хочеться висловити пропозицію адміністрації старого автовокзалу міста Кіровограда, аби над віконцем довідкового бюро великими літерами написали: «Довіряй, але й перевіряй».

Від імені пасажирів лист писала
З. ОЛЕКСАНДРОВА.

Передмова
до політзаняттяСКЛАДНІ
ПРОСТІ ІСТИНИ

Трапляється так, що інколи прості, устаєлені фрази, ідіоми стають незрозумілими через те, що... часто вживаються. Вживаються цілісно, без трактування. Так, у політико-виховній роботі ми говоримо про комплексний підхід до виховання молоді. А що він передбачає?

Недавно відбулося засідання відділу пропаганди і агітації обкому партії, де розглядалася робота Кіровоградського райкому Компартії України м. Кіровограда з питань організації політосвіти. Зокрема, говорилося, що слабо поширюється передовий досвід.

Наш кореспондент З. Куценко звернулася до одного з комсомольських пропагандистів виробничого об'єднання «Друкмаш», завідувачого центральною заводською лабораторією Ю. М. Хованського. Комсомольці, які підвідують його лекції, говорять однозначно: «Розповідає цікаво, зрозуміло і дохідливо». Тож, прохання до Юрія Миколайовича було розповісти про комплексний підхід до виховання і які шляхи він особисто знаходить у своїй практиці, застосовуючи його.

— Комплексний підхід до виховання — це забезпечення тісного поєднання ідейно-політичного, трудового і морального виховання, враховуючи особливості різних груп трудящих. Він передбачає цілісне, різностороннє вирішення ідейно-виховних завдань на міцному фундаменті соціально-економічної політики партії.

Кожен пропагандист повинен добре знати аудиторію, специфіку виробництва, діяльності своїх слухачів. Це для того, щоб, навчаючи аналізувати і осмислювати, примусити їх брати до уваги насамперед власну трудову, ідейно-політичну діяльність, естетичні смаки. Тобто, знання, які людина отримує на політзаняттях, повинні підкріплюватися практичними прикладами з життя, праці. Повторюю, що методи й шляхи у кожного пропагандиста можуть бути різними, але нерідко їх підказує аудиторія, тож до неї треба прислухатися.

Тут хочу розповісти про нашу школу комсомольської політосвіти. Існує вона не перший рік. Її слухачі — комсомольці, які працюють у центральній заводській лабораторії і відділі метрології. Це ті два підрозділи, що визнають контрольні параметри технологічних процесів та параметри основних і допоміжних матеріалів, а також хімічних продуктів. Тобто, відділ метрології контролює точність приладів на всьому підприємстві, а центральна заводська лабораторія здійснює контроль за матеріалами, які надходять, перевіряє їх на якість і відповідність марці. Тож якість виробництва у прямій залежності від діяльності зазначених підрозділів.

На цьому якарзі і заохочую увагу під час розмов про виробництво. Та й те, за якою зараз працюємо — «ХІІ» п'ятирічка — п'ятирічка корінного перелому в соціально-економічному розвитку країни, передбачає внести на перше місце питання якості. Звичайно ж, говорити про це, не пов'язуючи з конкретним виробництвом, не можливо. Але через яку призму, щоб це було не просто дохідливо, але й цікаво? Отож, повертаюся до того, що це можуть підказати самі слухачі, адже нерідко на політзаняттях вони піднімають теми, які їх цікавлять. Серед 17 комсомоль-

ців, що відвідують нашу школу політзаняття, переважна більшість — жіноцтво. Часто полемізуємо з приводу того, чому ж все-таки намагаємося купувати імпортовані одяг і взуття, коли і свого маємо вдосталь. Або чому ладні краще переплатити, але мати японський магнітофон, ніж вітчизняний. Адаже товари на експорт можемо робити.

Ось тут, пояснюю, все й починається з якості. Адаже, якщо, наприклад, директорів швейної фабрики не соромно буде одягтися в костюм, що випустило їхнє підприємство, або взуттєвники намагалися придбати туфлі лише власного виробництва, то, вважаєте, проблема розв'язана. Та, як відомо, швидко казка мовиться...

Але реальність залежить від нас. Треба не просто на роботу ходити, а добросовісно виконувати свої обов'язки. Кожному. Бо ми, тобто колектив, суспільство це і є кожен з нас зокрема, разом взяті. Тож, фрази «все залежить від нас», «виховувати в собі господаря виробництва» — не просто гучні слова, які часто-густо вимовляємо для годиться, щоб хтось слухав. Їх треба приберегти для себе, осмислити. А для цього і необхідна ідейно-політична зрілість людини, особливо молоді. І політосвіта тут грає не другорядну роль. Тому й говоримо про комплексний підхід у вихованні. Ідейно-політична грамотність впливає на трудову діяльність, на розвиток духовної культури особистості, естетичних почуттів і навпаки. Все це нерозривно пов'язане і повинно розвиватися в комплексі.

Зараз наше виробниче об'єднання «Друкмаш» готується перейти на держприймання. Тепер вже не буде заводського ВТК, нашу продукцію перевірятиме державна комісія. Що це нам дасть? Високоякісний конкурентоздатну продукцію. Це повинні розуміти всі працівники. І тому нещодавно відбулися загальнозаводські заняття всіх пропагандистів, політінформаторів і активу. Говорилися про цілі і завдання, що стоять перед підприємством взагалі і в зв'язку з переходом на держприймання. І головне, — довести до свідомості кожного працівника: те, що випускаємо, повинно бути лише високоякісним і красивим.

КЛУБ МОЛОДОЇ СІМ'Ї

У ЛИСТАХ до редакції зустрічаються прохання уміщувати пісні, побажання, вірші, якими можна було б урізноманітнити весільний обряд. Ніби вгадавши бажання читачів, кировоградка Г. Шербина прислала такі речки:

ПОБАЖАННЯ

Хай на вашому весіллі
Музики заграють.
Нехай хлопці та дівчата
Пісню заспівають.
Добрі люди побажають
Щастя на дорожю,
Щоб завжди ви повертали
До свого порогу.

Нехай любов та злагода
Будуть поміж вами,
Щоб проросло ваше щастя
Густими квітками.
Щоб яблуньки та дубочки
Двір ваш прикрашали,
Ваші діти — сини й дочки —
Горя не зазнали.

МОЛОДІЙ ГОСПОДИНІ

КОКТЕЙЛЬ СМОРОДИНОВИЙ

С міксер влити холодну простоквашу і смородиновий сік, додати цукрову пудру, добре розмішати. Подавати з ягодами лісових дерев.

Соку — 3 склянки, кислого молока (або кефіру) — 2 склянки, цукрової пудри — 2 чайні ложки.

НАПІЙ СЛИВОВИЙ З МОЛОКОМ

До сливового соку додати цукор, молоко, морозиво, швидко розмішати і зразу ж подавати.

Соку — 5 чайних ложок, цукру — 3 столові ложки, молока — 4 склянки, морозива — 1 склянка.

ТОРТ ІЗ МАКОМ

Яйця збивають із цукром, додають сметану, соду, погашену оцтом, та ман, який попередньо ошпарюють і двічі пропущають через м'ясорубку. У цю суміш поступово всипають просіяне борошно і замішують тісто з консистенцією густої сметани. Поділивши його на дві частини, випікають коржі на попередньо змащеній маслом сковороді при температурі 200°C.

Крем готують із згущеного молока з цукром, попередньо проваривши його в банці протягом 2 годин. В остигле молоко кладуть дрібні шматочки вершкового масла і дерев'яною ложкою розтирають до однорідної маси. Кремом обмазують остиглі коржі і з'єднують їх. Зверху також обмазують кремом і посипають подрібненим печивом та ядрами горіхів.

САЛАТ ДОМАШНІЙ

Варені буряки і солоні огірки нарізають соломкою, додають: зелений горошок, ріпчасту цибулю, нарізану півколом, соліть і все перемішують. Перед подаванням на стіл салат поливають сметаною і оформляють зеленню петрушки.

САЛАТ ГОСТРИЙ

Моркву, яблунку і хрін труть на терці з дрібними отворами. Все добре перемішують. Додають цедру лимона, змішану з цукром-піском і лимонним соком і ще раз усе перемішують.

Маленькі хитрощі

● Якщо хочете мати смачну рисову кашу, не варіть рис у солодкій воді, бо від цього він виходить твердим. Додавайте цукор у вже відварений рис.

● Не зберігайте молоко в холодильнику поряд із оцетом та кислою капустою — воно стане несмачним.

● Щоб морква довго не псувалася, зберігайте її в погребі в сухому піску.

● Якщо квашена капуста після перебування в теплому приміщенні стала надто кислою, не промивайте її.

(втратяться вітаміни й інші поживні речовини). Краще додайте до неї трохи цукру чи свіжої капусти.

● Коли хочете зберегти вершкове масло без холодильника, не соліть його, бо на поверхні утворюється плісня. Натомість опустіть масло в двопроцентний водний розчин солі.

● Заливайте жир у посуд на тривале зберігання повільно, перемішуючи, інакше згодом він набуде зеленого відтінку.

● Щоб яйця довше зберігалися без холодильника, змажте їх вазеліном.

НЕ ПОРОЗУМІННЯ, сварки, образи в сім'ї... Хто б не хотів знати, як їх уникнути! Можливо, вміщена нижче історія щось тут підкаже...

Літній вечір здавався незрівнянним. А все тому, що поряд легко ступала вона. Скільки ніжних і лагідних слів бриніло в душі!

Хвилино,

— Моє ненаглядне сонечко! — зірвалося з вуст. — Що, голубе сизокрилий? — теплою хвилею хлюпнуло од неї.

— Радість неоспівана моя! — пожвавішав я. — Будеш завжди мене так палко кохати? — зазираючи присіплено у вічі, напередодні урочистої церемонії запитала вона.

— До останнього подиху! — без найменшого сумніву запевняв я.

— І я тебе до самого краю! — схлинула од щастя вона.

Промайнули сяйні радощі медового місяця, і на обрії появилися перші хмарки. Мене, зокрема, шокувало: як це вона з інститутської освіти не знає крилатого вислову із безсмертної трагедії «Фауст» — «Остановись, мгновеньє — ти прекрасна!»? Вона ж ображено заявила, що згодна перечитати Гете од палітурки до палітурки, якщо її любий чоловік придбає зручне крісло-гойдалку, давно облюбване в салоні фірми «Меблі».

Я зауважив, що перші кроки спільного життя краще було б почати з простих стилів, бо у нас у хаті не було нічого, крім металевого ліжка, презентованого з гаража її далекими родичами.

Довго мовчала. Нарешті знайшла спосіб одігратись. Після деякої ревізії моїх холостяцьких пожитків виявила довідку про несплачений кредит за костюм і туфлі й оголосила, що я нікчема, якому при подібному матеріальному стані злочинно заводити сім'ю.

Я заперечив, що нам треба жити ощадливо і не розтринькуватись на косметичку й імпортні ганчірки. Вона округлила очі і зробила відкриття, що я,

нібито щойно виліз із пекла, і мені ще довго треба привыкати до серед цивілізованих людей.

Хмільний чад кохання непомітно почав вивітрюватись. На зміну приходила роздратованість.

— Ти носишся зі своєю нахитаністю, — якось зазначила вона, — а ось наш сусід Шекспір знає не

неї з'явилось наступне бажання:

— Всі порядні сім'ї влітку виїждять відпочивати до моря, а ти далі своїх батьків з села мене нікуди не возив. Одружувався, казав: хоч на край світу...

Довелось вибивати пухляк в бік моря, правда, одну, бо моя відпустка відсувалася на зимовий період. Хай, думаю, їде, у мене буде теж відпустка од неї.

Після повернення дружина заходила обставляти квартиру. Десь чогось там надивилася, закортіло й собі мати. Позиції свої я здавав без бою.

— Самомиючі на фотошпалері замінило? Карниз-струни на монорельсові теж? Паркет настелимо? Обіцяли допомогти з японським телевизором... Приведи себе в порядок. Таке спудало. З нашої ро-

прекрасна ти!

Довелось й собі підшукати прибуткове місце. Дружина виглядала імениницею. Та недовго.

— Коли у нас уже буде пристойне житло?

Заперечувати не було рації. Я пірнав з головою у вирішення означеної проблеми.

Після новосілля довгий час моя дружина ходила щасливою, а потім занудувала. Причина лежала не в дні моря.

— Всі порядні чоловіки, — висловила вона, — звичайно ж, ті, хто дуже кохає своїх жінок, дарують їм коштовні речі, а у мене лише дешева обручка...

У хороших жінок і чоловіки гарно вдягнені, добре вгодовані, а я, як обципана ворона! — не стерпіла.

— Що я — наймалес до тебе в служницю? Я — не рабіння! Казав, що мене на руках носитимеш, а сам ні за холодну воду не берешся!

Гроші на коштовності я нашкріб, хоча і вліз у борги. Гадав, може, хоч не надовго удома оселиться злагода. Спокою вистачило рівно на стільки, скільки пішло часу на те, щоб перехвалитись подарунками знайомим. Згодом у

боти прийдуть. Треба зустріти як слід. Нехай поахають!

— Я не проти. Ось тільки закінчу обхід лікарів. Щось шлунок потягло.

— У тебе завжди якісь свої ускладнення. Ну, та можу й без тебе обійтись.

Сидимо якось. Дивимося фігурне катання по першій програмі.

— Давай, — кажу, — перемкну на другу. Хокей подивимось. Все одно, нашим жінкам нічого не світить.

— Йди ти зі своїм хомом у те болото, звідки я тебе з мамою витягла!

— Ти? Мене?! — розлютувався я. — Ти б зацікавилася зоологією! У болоті жаби водяться, а воно жіночого роду!

— Знавця! — почала задихатись вона. — Хамло! Хто спалює кращі мої роки?

Душно. Одчиняю вікно. У дворі шепочуться закохані:

— Кращої немає на світі! — розхвалює він її.

— Щастя моє єдине! — перекопонує вона.

Для них ця хвилинка прекрасна. Можливо, вони її зуміють зберегти на все життя.

Д. ТАНСЬКИЙ.

ОТАКА ГРУША...

Це дерево, певно, на один десяток років росте на березі Інгулу. Про те, що груша стара, свідчать і його розміри, і вигляд. Але, як не дивно, налізав сохле дерево й досі! Щедро плодоносить.

Є у цієї груші ще одна особливість, яка одразу привертає увагу прохожого. Невблаганний час перетворив серцевину дерева в порохняву, яку розвіє вітер. І утворився в стовбурі величезне дупло, у яке й доросла людина поміститься...

Та не здається дерево, живе, щовесні виринає листя і цвіте, а восени обдаровує інгуло-намірянських хлопчаків смачними-пресмачними грушами.

М. ПІХОТА.
Новгородківський район.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Неділя

21 ГРУДНЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Ритмічна гімнастика. 9.10 — Тираж «Спортлото». 9.20 — Документальний фільм. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу. 11.00 — Ринкова пошта. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний тиждень. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — Мультфільм. 15.05 — Новини. 15.10 — Всесоюзний телеконкурс «Товариш пісня». 16.10 — Міжнародна піанорама. 16.55 — Міжнародний турнір з хокею на призах газети «Известия». Збірна СРСР — збірна ЧССР. Урочисте закриття турніру. Під час перерви — 18.20 — Новини. 19.45 — Телефільм «Замах на ГОЕЛРО». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.45 — «Кіно і ми». Телеклуб. 23.15 — Новини. 23.20 — Концерт ансамблю «Рінкі є повері». (Італія).

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — «На хвилі дружби». 11.35 — Науково-популярна програма «Життя науки». 12.35 — Новини. 12.50 — Дитячий кінотеатр. Художній телефільм «Три жуків». 13.45 — Мультфільм «Леопольд і Золота рибка». 14.00 — «Співець слов'янського побратимства». Маркіян Шашкевич. 15.30 — Село і люди. 16.00 — Слани солдатська. 17.00 — О. Петрашків. «Сіль». Вистава. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — У кінотеатрах України — прем'єри. 19.55 — «Автограф». Народний артист СРСР С. Турчак. 20.45 — На доріжці. 21.00 — «Час». 21.45 — Художній фільм «Канкан в Англіїському парку». 23.05 — Новини. 23.30 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Жінки. ЛДК (Алма-Ата) — «Орбіта». (Запоріжжя).

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Фільм «Зустріч у горах». 9.40 — Документальний телефільм. 10.00 — «Відомі твори. Відомі виконавці». Концерт для фортепіано з оркестром у виконанні Р. Захаряса (ФРН) і оркестру Національної філармонії у Варшаві. 10.40 — Документальний телефільм. 11.00 — Програма Українського телебачення. 12.30 — Авторал-86. 13.00 — Міжнародний турнір з хокею на призах газети «Известия». Збірна Канади — збірна Фінляндії. 15.15 — Відкриття фотоконкурсу «Батьківщина улюблена моя». 15.30 — Світ і молоді. 16.05 — Мультфільм. 18.25 — Із скарбниці світової музичної культури. А. Арсенюк, Р. Гієр. Романси у виконанні І. Архипової. 17.05 — Телефільм «Народження революцій». Фільм 6 — «Екзамени». 18.30 — Очевидне! наймовірніше. 19.30 — Виступ артистів балету Великого театру Союзу РСР. 19.55 — Реклама. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Концерт Волязького російського народного хору. 21.00 — «Час». 21.45 — Фільм-концерт «Мусоргський. Романси і пісні».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішніспільного життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; наторенторської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок
четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
м. Кировоград, вул. Глінки, 2,
видавництва
«Кировоградська правда»
Кировоградського обкому
Компартії України